

Kapitola Úvod ke druhému dílu

úsek	text	datum	Shrnutí odstavce
	<p>V prvním dílu byl zaveden pojem antecepce u živých organismů jako axiom pro další vyvozování vlastností antecepčních subjektů (zkráceně A-subjektů).</p> <p>V dalším textu se občas setkáte s formulacemi "A-subjekt má zájem, chce, snaží se, připravuje se, je správné...", které vyjadřují situaci, kdy A-subjekt A1 používá určitý model vedoucí k přežití A-subjektu (sebe, nebo vyššího, do něž A1 patří) v kontrastu s jednáním, které A-subjekt naopak ohrozí.</p> <p>A-subjekty ve svém okolí vnímají převážně události, které antecepují. Vzplyvá to např. z kapitoly "Žijeme jako slepci v loterii" v prvním dílu.</p> <p>Z definice A-subjekt potřebuje model skutečnosti, a z přijímaných signálů provádí korekce své odpovědi, která je z převážné části založena na tomto vnitřním modelu. Signály, které jsou mimo jakýkoli model, vyvolávají potřebu k nim model vytvořit a antecepovat je v budoucnu.</p> <p>Tím pádem vždy zbývá na nezařazené signály, kterými se je A-subjekt schopen zabývat, jen malá část signálního prostoru. V případě závažné převahy nezařaditelných signálů, které A-subjekt zkouší zpracovat, je zahlcen a hrozí mu smrt.</p> <p>Množinu pozorovaných událostí bychom mohli ještě trochu rozšířit i na události, které vůbec lze antecepovat. Taková množina by mohla být označena jako "Prostor poznávání". Věci, které antecepovat nelze, nelze ani poznávat, protože každé poznání lze ztotožnit s nějakým antecepčním modelem, a naopak každý antecepční model je pro daný A-subjekt jeho poznáním o světě kolem něho.</p> <p>Řada přemýšlivých jedinců si uvědomuje, že většina lidí zachází s pojmy značně intuitivně, aniž se pokouší jim hlouběji porozumět.</p> <p>Antecepční teorie v sobě obsahuje potenciál objasňovat hlubší podstatu používaných pojmů. Proto se v následujícím textu setkáte s tvrzeními, která jste uznávali i před jejím čtením, a může vás napadnout, že to "je přece každému jasné", nebo "to dá selský rozum".</p> <p>Důvod, proč jsou podobná tvrzení zařazena je, zbavit je závislosti na individuální intuici a postavit je na pevný základ axiomů.</p>		
Příklad1	<p>"Kozu musí žrát, jinak umře hladu".</p> <p>Toto intuitivní tvrzení selského rozumu ovšem není postaveno na žádném důkazu. Předpokládá, že posluchač anekdoty "Pan Novák odnaučoval kozu žrát, a když už to skoro uměla, na smůlu mu chcipla." bude chápat pointu na základě předané zkušenosti o chovu koz.</p>		nedokončeno

Chceme-li ovšem takové tvrzení hlouběji podložit, vyjdeme ze zákona zachování energie. Můžeme předpokládat, že život znamená vykonávání nějaké fyzikální práce (metabolismus). Předpokládejme, že koza je živá, ale že nedostává žádnou využitelnou energii jinak, než potravou, kterou sežrala. Předpokládejme dále, že koza nebude žrát, ale přesto zůstane neomezeně dlouho živá. Pak ji napojíme na nějaký stroj, který bude vykonávat práci bez dodávky energie. Sestrojili jsme perpetuum mobile 1.druhu. To však sestrojít nelze, a máme spor.

Že nejde o triviální tvrzení zjistíme tehdy, když místo kozy dosadíme např. virus. Asi vás neudiví, že vědci občas váhají zařadit virus mezi živé organismy.

Ale co nějaká bakterie, nebo spora zamrzlá po miliony let v ledovci? A nešla by třeba koza nějak zmrazit a uložit do ledovce?

Proto odvozování pojmů a "selsky" zřejmých tvrzení není "mlácením prázdné slámy".

Při čtení následujících kapitol se můžete rozhodnout kromě tvrzení a důsledků číst i jejich důkazy, a vedle hypotéz číst jejich odůvodnění. Stejně tak můžete důkazy a odůvodnění přeskočit, případně se k nim vrátit až později.

Řada důkazů je založena na metodě sporu. Takový důkaz na začátku přijme za pravdivé obrácené tvrzení a logickým vyvozováním se dostane do sporu s dříve přijatou definicí nebo předpokladem.

Protože je vyvráceno obrácené tvrzení, musí platit tvrzení dokazované.

Důkazy jsou často založeny na dalších axiomech, které publikace explicitně neuvádí v nějakém seznamu (např. nemožnost sestrojít perpetuum mobile). Pokud to situace v budoucnu umožní, budou tyto axiomy vyjmenovány v některém příštím vydání.

V úvodu k prvnímu dílu bylo řečeno:

Pojem antecepční, případně antecepce, je odvozen z latinského "ante"=před, dříve, předem, a latinského "cepce" = cítí, cítění. Mezi veřejností se vyskytuje rovněž v podobném významu slovo "anticipace", které však vzbuzuje etymologicky pocit "anti"=proti, tedy něčeho proti cítění, což je matoucí. Proto jsem se rozhodl použít nové slovo.

"Náš antecepční aparát (zkratka AA) miluje modely, které může snadno převzít, a všechno podle nich správně předcít'ovat. Takové modely jsou obvykle deduktivní. Proto bude celé toto pojednání pojato deduktivně."

Definice Antecepční subjekt je projekt s primárním zájmem o
1 budoucnost svou, nebo vyšší skupiny, k níž patří.

V následující kapitole se dokazuje toto tvrzení:

Tvrzení1 Pro potřeby antecepce nemáme nic, než přibližné modely skutečnosti.

Důslede Jestliže jsme si dokázali, že nemáme nic, než modely, není
k1 chyba nejrůznější modely sloužící antecepce sestavovat.

Důsledek k2 Má-li subjekt A1 k dispozici horší a lepší antecepční model, užívání horšího modelu bude omezeno na případy, kdy podle přesvědčení A1 oba modely poskytují stejné antecepce.

Antecepční teorie je jeden z takových modelů. I když se s ním třeba neztotožňujete, buďte k němu tolerantní.

V tomto dílu se bude probírat kromě základních důsledků antecepce vliv příběhů a projektů, vliv seznamů, a konečně soutěží na chování antecepčních subjektů.

Je překvapující, jak tyto původně intuitivní pojmy nabývají na vypovídací schopnosti o tom, co můžeme od A-subjektů obecně očekávat.

Mezi velmi důležité výsledky Antecepční teorie (zkratka AT) patří schopnost komponování vyšších antecepčních subjektů z nižších úrovní. Pokud sestavíme kolektiv podle antecepčních pravidel z členů, kteří jsou rovněž antecepčními subjekty, stane se s kolektivu nový antecepční subjekt. Příkladem může být mraveniště, nebo obchodní firma.

Proto do výzkumu antecepce patří velmi důležitá otázka:

Otázka1 **Která pravidla musejí být splněna, aby kolektiv byl antecepčním subjektem, protože pak bude životaschopný. A naopak, co poškozuje antecepční chování kolektivu a způsobí jeho rozpad.**

Naděje vkládané do Antecepční teorie vycházejí z následující hypotézy:

Hypotéza a1 **Vše živé, co můžeme dostatečně dlouho pozorovat, je součástí nějakého antecepčního systému.**

Představte si obrácené tvrzení: Co je živé a není součástí žádného antecepčního systému, je nahodilé, a lze to zpozorovat pouze výjimečně.

Např. dvouhlavé tele.

Znamená to, že zkoumání antecepčních subjektů má větší smysl, než zkoumání nahodilostí, protože nám usnadňuje přežití. Současně, a to je výzva Antecepční teorie, odvozením obecných vlastností antecepčních subjektů, jakmile o něčem, co pozorujeme, odvodíme, že jde o A-subjekt, už o něm můžeme předpokládat celou řadu vlastností.

Poznámka1 **Není zavrženo zkoumání dvouhlavých telat a jiných anomálií. Ovšem rozpoznání něčeho živého jako antecepčního subjektu nám ušetří spoustu práce se zjišťováním vlastností, které už vyplývají z antecepční teorie.**

Poznámka2 **Mezi antecepční subjekty patří evidentně živočichové, rostliny, bakterie, ale při dodržení definice by sem mohly patřit i některé umělé systémy.**